

Landet, og Skipperen skulde bruge et vist Antal Matroser. Der var paa Stedet 3 Matroser, hvilke, saavidt det fremgik af Sagen, vare tilstrækkelige til det omspurgte Skibs Besmanding; men de erklærede, at de ikke vilde lade sig forhyre af denne Skibsfører, og nu opstod Spørgsmaal om, hvorvidt Lovens Bestemmelse maatte være anvendelig. Dette erklærede Ministeriet; thi vel fandtes der Søfolk paa Stedet; men, naar de ikke vilde lade sig forhyre, var der ikke de fornødne Søfolk til Skibets Bemanding; — og i samme Mand vil Loven blive fortolket. Forsaavidt den ærede Taler har opkastet Spørgsmaal om, hvem der skal afgjøre de Spørgsmaal, der ved saadanne Leiligheder kunne opstaae, saa vil det paa Sagens første Stadium nærmest være Udfrivningschefen eller den Embedsmand, der forestaaer Paamonstringen af Søfolkene, der vil have at afgjøre dem; men forsaavidt man maatte finde sig utilfreds med den Afgjorelse af Sagen, som han maatte bestemme sig for, vil Sagen kunne forelægges Justitsministeriet, hvor den da vil finde sin endelige Afgjorelse.

Kirck: Det være mig tilladt at forespørge hos den høitærede Minister, hvem det paaligger at skaffe nøiagtig Underretning, om der paa det Sted, hvor Skibet ligger, eller i dets Nærhed findes danske Søfolk, om det paaligger Skipperen eller Rhederen eller, hvad jeg antager at maatte være det Rigtigste, Waterflouten eller den, der staaer for Forhyringen af Folk. Dersom det skulde paaligge Skipperen eller Rhederen at sørge for saadanne Attesters Tilveiebringelse, at der ikke findes danske Matroser eller Styrmand i den By eller Havn, hvor Skibet ligger, eller i Nærheden deraf, da vilde dette tilforladeligt være meget besværligt og vanskeligt, især naar man har med Embedsmand at gøre, som ville lægge Hindringer iveien, eller naar, som den ærede Taler, der først havde Ordet, nævnte, f. Ex. de Matroser, der ere tilstede, ere udygtige eller ikke ville fare med Skibet, og hvorledes skulde man da kunne faae Rede og Rigtighed paa dette Spørgsmaal uden at henvende sig til Ministeriet, og den høitagede Minister vil vist indrømme, at det at gaae en saadan Wei-

directe til Ministeriet, vilde medtage flere Dage, og Skibsfarten taaler tilforladelig ingen Standsning. Det er jo desuden til Evidents godtgjort, at den danske Koffardislaade er tiltaget i saa betydelig Grad, at vi ikke see os istand til at bemænde den med danske Matroser, selv om Orlogstjenesten vilde lade de Svindrullerede gaae til Koffardies. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, om det paaligger Waterflouten eller Skipperen eller Rhederen at skaffe en saadan Underretning, som ovenfor nævnt.

Justitsministeren: Jeg antager, at denne Sag vil ordne sig temmelig naturlig i Praxis; jeg antager, at Rhederen henvender sig til den vedkommende Embedsmand, der har med Paamonstringen af Mandskabet at gøre, og naar han da forlanger at gøre Brug af Lovens Bestemmelser, hvorefter han kan forhyre fremmede Søfolk, saa vil den paagældende Embedsmand afgive en Erklæring, om og hvorvidt han anseer de Betingelser, hvorunder en saadan Forhyring af fremmede Folk kan finde Sted, for at være tilstede eller ikke; og, som allerede sagt, er det af hans Beslutning at det nærmest — i alt Fald foreløbigt — afhænger, hvorvidt en saadan Forhyring kan finde Sted eller ikke.

Kirck: Efter den afgivne Erklæring maa jeg antage det for givet, at det paaligger den paagældende Waterflout at skaffe sig fornøden Oplysning, om der er danske Folk at faae forhyrede til det Skib, der skal udrubedes. Men det er ikke nok dermed. Saadanne Tilfælde kunne jo indtræde, som af den første ærede Taler ere anførte, at Matroserne enten kunne være ublue i deres Forlangender med Hensyn til deres Forhyring, eller at de kunne nægte at gaae med Skibet, eller at de kunne være af den Bessaffenhed, at Skipperen ikke ønsker at hyre dem. Hvorledes skal der da forholdes? Det er netop det, jeg troede, at man, ved at gjøre en lille Forandring i den foreløbige Lov, kunde rette paa, ved nemlig simpelthen at sige, at det for Fremtiden skal være danske Skibsførere og Rhedere tilladt at forhyre Halvdelen af Mandskabet blandt fremmede Søfolk. Det